Programuju: Java!

Struktura zdrojového kódu v Javě

Nejprve se pojďme podívat na to, jak správně vypadá struktura javového zdrojového kódu. Aplikace napsané v Javě se skládají z jednotlivých tříd – class, což jsou samostatné soubory, jež jsou vzájemně propojené. U jednoduchých aplikací se může vyskytovat i jen jedna třída.

Samotné třídy se pak skládají z jednotlivých metod, které obsahují různé proměnné, příkazy, podmínky, ...

Deklarace metody je přesně ten prostor, ve kterém se můžete dostatečně realizovat. Sem zapisujete jednotlivé příkazy, podmínky, ..., které dohromady tvoří vaši jedinečnou aplikaci.

Proměnné

Co je to proměnná?

Na začátku je potřeba se shodnout na tom, co to proměnná je. Každý z nás zná proměnné z matematiky, takže představu máme. Ve světě počítačů to funguje obdobně - **je to místo v paměti počítače, do kterého můžete uložit nějakou hodnotu** (text, číslo, datum, skupinu nějakých údajů, ...). Každá proměnná musí být nějakého určitého typu – tomu se říká **datový typ** proměnné. Každá proměnná má v paměti počítače vyhrazené pevné místo podle svého datového typu.

Java je staticky typovaný jazyk – to znamená, že všechny proměnné musíme nejprve před použitím deklarovat s jejich datovým typem. Obrovskou výhodou statické typovanosti je, že nám Java před spuštěním aplikace zkontroluje, zda všechny datové typy sedí a pokud ne, upozorní nás na to.

Pro zajímavost – existují i netypované jazyky, například PHP nebo Perl. V takových jazycích můžete do jedné proměnné vkládat v průběhu programu různé typy hodnot.

Datové typy

Jak už jsme si řekli, každá proměnná musí být v Javě nějakého určitého typu. Jaké tedy máme možnosti?

typ	popis	min. hodnota	max. hodnota
Byte	celé číslo	-128	+127
Short	celé číslo	-32768	+32767

Integer	celé číslo	-2147483648	+2147483647	
Long	celé číslo	-9223372036854775808	+9223372036854775807	
Float	číslo s desetinným rozvojem	-3.40282e+38	+3.40282e+38	
Double	číslo s desetinným rozvojem	-179769.999999 (až 308 cifer)	+179769.999999 (až 308 cifer)	
Character	znak UNICODE	/u0000	/uFFFF	
Boolean	logická hodnota true/false			
String	řetězec znaků			

Pro naše účely tento výčet stačí, chcete-li dozvědět více, můžete najít další informace například tady:

HTTP://www.itnetwork.cz/java/zaklady/java-tutorial-typovy-system-podruhe-datove-typy-string

Deklarace a inicializace

Proměnnou musíme nejdříve tzv. deklarovat, tedy říci jazyku jak se bude jmenovat a jakého datového typu bude (= co do ní chceme vložit za obsah). Java jí v paměti vyhradí místo a teprve potom s ní můžeme pracovat. Deklarovat proměnnou musíme právě jednou.

Po deklaraci můžeme proměnnou používat. Přiřazovat do ní hodnotu (i opakovaně) nebo její hodnotu využít a přiřadit do jiné proměnné.

Java umožňuje zkrácený zápis deklarace proměnné s okamžitým přiřazením hodnoty.

Oba způsoby zápisu jsou rovnocenné. Používejte ten, který se vám víc líbí.

Pozor! Zkrácený zápis s deklarací proměnné a okamžitým přiřazením ale pořád obsahuje deklaraci, takže lze ve třídě použít jen jednou.

Není tedy možné napsat:

Tímto byste v podstatě Javu žádali o deklaraci proměnné a tutéž proměnou byste o řádek níž deklarovali ještě jednou. Jak je napsané výše, každá proměnná může být deklarovaná pouze jednou.

Jména proměnných si můžete zvolit téměř libovolně, i zde ovšem existují jistá omezení:

- jméno nesmí začínat číslicí, ale jinde v názvu se číslice vyskytovat smí
- jméno nesmí obsahovat mezery
- jméno musí být unikátní ve svém rozsahu platnosti
- jménem **nesmí být** některé z **rezervovaných klíčových slov** jazyka Java, obsaženo být může
- konvence pro jména proměnných říká, že by měly být psány camelCasem (velbloudí hrby) první
 písmeno názvu vždy malým písmenem, pokud název obsahuje více slov, tak první písmeno každého
 dalšího slova vždy velké (cisarovyNoveSaty)
- jestliže v programu deklarujete a inicializujete proměnnou, která se v jeho průběhu nebude nijak měnit (tedy konstantu), je podle konvence vhodné ji pojmenovat velkými písmeny. V případě víceslovného názvu jednotlivá slova odděluje znak podtržení (CISLO_PI).

Upozornění na závěr: Java je case-sensitive (rozlišuje malá a velká písmena). Proměnné malypes a malyPes jsou různé.

Platnost proměnné

Program v Javě je rozdělen do bloků kódu. Každý blok je uzavřen do složených závorek { }. Tyto bloky mimo jiné určují, kde bude proměnná viditelná. Všechny proměnné je možné použít pouze v bloku, ve kterém jsou deklarované, a v jeho vnořených blocích. Ve vnějších blocích nelze k těmto proměnným přistupovat.

Podívejme se na následující zápis programu:

```
CelaTrida {
     Integer cislo = 5;
      /* Java vyhradila místo pro celočíselnou proměnnou a uložila do něj hodnotu
     5, proměnná cislo je v tomto bloku viditelná */
     prvniBlok {
           cislo = 3;
            /* proměnná cislo je ve vnořeném bloku také viditelná, hodnota 5 byla
           přepsána hodnotou 3 */
           String znak = "x";
            /* Java vyhradila místo pro znak a uložila do něj písmeno x, v tomto
           bloku lze použít proměnné cislo a znak */
     } //Java uvolnila místo zabírané proměnnou znak
      /* zde lze stále použít proměnnou cislo, ale již nelze používat proměnnou
     znak */
     String druhyZnak;
     druhyBlok {
            Integer neco = 0;
            /* Java vyhradila místo pro celočíselnou proměnnou neco a uložila do
           ní hodnotu 0 */
           vnorenyBlok {
                 Double realne = 2.3;
                 druhyZnak = "a";
                  /*Java uložila do proměnné realne hodnotu 2.3 a do proměnné
                 druhyZnak písmeno a. V tomto místě lze použít proměnné realne,
                 cislo, neco, druhyZnak. Nelze použít proměnnou znak. */
```

```
/* V tomto místě lze použít proměnné: cislo, neco, druhyZnak. Nelze
    použít proměnné znak a realne. */
}
/* V tomto místě lze použít proměnné cislo, druhyZnak. Nelze použít
    proměnné znak, neco a realne. */
}
```

Jde v podstatě o princip dědictví. Potomci dědí od rodičů, ovšem ne naopak. Sourozenci mezi sebou se navzájem nedědí. Když bych tedy přepsala výše uvedený kód do vztahu rodič-potomek, dostanu následující:

Rodič vidí v sobě deklarované proměnné (cislo, druhyZnak) a umí s nimi pracovat.

První potomek vidí své proměnné (tedy znak) a proměnné rodiče deklarované do svého počátku (tedy cislo).

Druhý potomek vidí své proměnné (tedy neco) a proměnné rodiče deklarované do svého počátku (tedy cislo a druhyZnak). Proměnnou znak nevidí, jelikož není o úroveň výš a v sousední úrovni.

Potomek druhého potomka vidí své proměnné (tedy realne) a proměnné rodičů a prarodičů deklarované do svého počátku (tedy cislo, druhyZnak, neco).

Pokud bychom chtěli používat například proměnou realne v celé třídě, musel by původní kód vypadat například takto:

```
CelaTrida {
    Integer cislo = 5;
    Double realne;
    prvniBlok {
        cislo = 3;
        String znak = "x";
    }
    String druhyZnak;
    druhyBlok {
        Integer neco = 0;
        vnorenyBlok {
            realne = 2.3;
            druhyZnak = "a";
        }
    }
}
```